

Dolgozóparasztok!

Gyorsítsuk az őszi vetési munka ütemét, hogy jövőre gazdagabb termésünk legyen!

A ROMÁN MUNKÁSPART ARADMEGYEI BIZOTTSAGANAK, A MEGYE ÉS A VÁROS IDEIGLENES BIZOTTSAGAINAK LAPJA

Mozgósítsunk minden erőt a vetési terv megvalósításáért!

A késői vetések gyorsan megállnak a növekedésben, gyengén fejlődöttek mennek át a télbe. Rosszul telelnek, szenvednek a fagyoktól, erősen megrikkulnak és gyakran elpusztulnak.

Ezek a tudomány megállapításai az őszi vetést illetően. Ez az alapelv vezérelte és vezéri a Román Munkáspártot és a kormányt akkor, amikor minden évben minden vidék számára megállapítja az őszi vetés időpontját. És csak, ha ezt az előírást betartja, számíthat a dolgozóparaszt az elkövetkező nyáron gazdag és felsőbrendű minőségű termésre. A kolhozparasztok teljes egészében betartják a tudomány megállapításait és ebben áll sikereik egyik legnagyobb titka.

Ugyanígy járunk el megyénkben is — az állami gazdaságok. És a dolgozóparasztok is láthatják ez év nyarán, hogy ezeknek szebb és gazdagabb termésük volt, mint azoknak, akik a régi szokások szerint későn vetettek.

Igy cselekedtek a lelkiismeretes dolgozóparasztok is és évről-évre bőségre sebb volt terméshozamuk.

Azonban a dolgozóparasztok bevett földjei mellett voltak olyanok is, akik későn vetettek és a tél folyamán a vetésük részben, vagy egészben megfagyott.

És ez évben is megyénk szegény és középparasztságának jó része, követve a Párt és a munkásosztály tanításait, még október 10-étől hozzálátott a vetési munkához, ahogyan a tudomány előírja.

De nem mindannyian gondolkoztak így, hogy jó lesz idejében hozzáfogni a vetéshez! Ugy gondolják, hogy van még idő, hogy a régi szokás a legjobb utmutató, elfelejtve azt, hogy ez még annak a tudatlanságnak és sötétségnek maradványa, amelyben őket a kihasználó birtokosok tartották és igyekeznek ma is tartani a falusi kihasználókat.

Igy történt meg, hogy megyénk ma az ország összes megyéinek végén kullog, ami a vetési munkát illeti. Az elmúlt kedd estig mindössze 4 százaléka valósított meg az előírástól.

Azonban más oka is van ennek: a helyzetnek és pedig az, hogy a járási és községi ideiglenes bizottságok, ahelyett, hogy az egészségtelen „ régi szokások ” ellen harcoltak volna, ők maguk is hagyták magukat megvezetni mint az Alsósimándon történt. Sőt mi több, a községi és járási ideiglenes bizottságok tagjai nagyrészt önmegnyugtatóul azt mondták: „mi mindig idejében fejeztük be a vetési munkát”. Csak így magyarázható meg, hogy a kürtösi járási ideiglenes bizottságnál senki sem tudja, hogy mennyit szántottak és vetettek Ursu Teodor és Miscol Ioan kürtösi kulákok, akik saját traktorral rendelkeznek és akik a munkát legfeljebb öt nap alatt be kellett volna fejezniük. És ilyen traktor tulajdonos nem kevesebb, mint husz van ebben a járásban. Ha tehát az ideiglenes bizottság tagjai naponta ellenőrizték volna, hogy mennyit szántanak és vetnek, ak-

kor a járásban már több mint ezer hektárt valósítottak volna meg, mert a 20 magántraktor tulajdonosainak egyedül 600 hektárjuk van. Így azonban csütörtök estig az egész járásban alig 575 hektárt vetettek be, tehát még a traktorok normaközeparányát sem érték el.

Műszóval hiányzott ebben a járásban, csakugy mint a világosiban, a

radnaiban és több más járásban is az ideiglenes bizottságok komoly helyszíni ellenőrzése. Ez a dolgok egyik része.

Másrészt, egyes pártszervezetek ugyancsak önmegnyugtatóással éltek azt mondván, hogy a kulákok „dolgoznak” és hasonlókat mondtak, elfelejtve azt a lenini—sztálini tanítást, hogy „minél nagyobbak a munkás-

osztály és a dolgozóparasztok sikerei a szocializmusért folytatott harcban, annál veszettebb a küzdelemben az osztályellenesség.” Természetesen, a mód, ahogyan ez harcol, rendkívül különböző. Például Ursu Vida, Ursu Teodor kürtösi kulák fia, ellenszöveget a dolgozóparasztok ama kívánságának, hogy földjeiket tagosítsák és befolyásolni akarja a középparasztiokat, hogy ők is ellenszegüljenek. Ezáltal megkísérli, hogy késleltesse a vetési

(Folytatása a 3-ik oldalon)

Vasile Luca elvtárs beszéde a szocialista vállalatok feladatairól

A bukaresti ARO-teremben szerdán lezajlott gyűlésen, amelyet abból az alkalomból rendeztek, hogy 20 ipari vállalatot saját forgótökevel láttak el, Vasile Luca elvtárs, az RMP KV titkára, miniszterelnökhelyettes és pénzügyminiszter, beszédet mondott.

Vasile Luca elvtárs részletesen kifejtette, milyen nagy jelentősége van annak, hogy az első 20 ipari vállalat forgótöket kapott. Kiemelte, hogy vállalatoknál ez a kezdő lépése az áttérésnek azokra a gazdasági módszerekre és elvokra, amelyek biztosítják fejlődésünket és jövedelmesebbé tenné; biztosítják azt a gazdálkodást, amely megengedi az újabb és újabb beruházások céljából a szocialista fölhalmozást, a nemzeti gazdaságnak a tőkésársadalomban ismeretlen ütemben való kifejlésére érdekében.

E tekintetben is — mutatta ki a továbbiakban Luca elvtárs — tel-

jes mértékben fölhasználjuk a gazdag szovjet-tapasztalatot, amely határozottan segít bennünket vállalatunk megszervezésében és a vállalatok helyes vezetésében.

Az ipari vállalatok ellátása forgótökével a vállalatot produktív tevékenység megnyitására irányítja. Ugyanakkor a vállalatok bizonyos önállóságot kapnak a nekik juttatott alapok kezelésében. A vállalat felelős a forgótöke megör-

zéséért és helyes felhasználásáért. Minden vállalatnak megvan a maga pénzügyi terve, amelyet a termelési terv alapján készítenek. Ebben a tervben elő van irányozva a vállalat minden kiadása és a kiadások fedezésének forrása.

A helyes gazdálkodás szorosan összefügg azzal az eszmével, hogy az összes alkalmazottak személyesen érdekelték vállalatuk tevékenységében és jó működésében.

Új berendezések, szociális beruházások

Az egész kollektív munkája révén megvalósított haszonból, jelentős rész az állító vállalatnál marad, amely saját szükségleteire, a forgótöke növelésére, új berendezések beszerzésére s egyebekre használja fel. A haszon egyrésze az igazgatósági alapé lesz s az alkalmazottak szociális szükségleteinek kiegészí-

tésére szolgál: lakóházak építésére, a munkában kivált munkások és tisztviselők jutalmazására, stb.

A vállalatoknál forgótökével való ellátása nyomán nagyobb mértékben valósul meg minden vállalat tevékenységének szigorú ellenőrzése.

(Folyt. a 2-ik oldalon)

Ünnepélyes külsőségek között megtartott gyűlésen kiosztották a jutalmakat a „December 30” élmunkásainak

A „December 30” textilgyár munkás igazgatósága jutalomban részesítette a munkában kitűnt dolgozókat. Vasárnap délelőtt az üzem hatalmas kultúrházában gyűlt össze a munkásság, hogy résztvegyen a jutalomkiosztási ünnepségen. A terem vörös zászlók és zöld füzérek díszítették. Közben a tömeg kíváncsian várta, kik azok a dolgozók, akik az élre kerültek, a gyár zenekara munkásindulokkal és népdalokkal szórakoztatta a terem zsúfolásig megtöltött munkásokat.

Kilenc órakor Reisfeld Viktor elvtárs, a gyári szakszervezet elnöke elmondotta megnyitó beszédét, amelyben kihangsúlyozta, hogy a bíráló és önbírálat szellemében készítették el az üzem munkájának értékelését és állapították meg, hogy kik azok a dolgozók, akik teljesítményükkel előre kerültek. Ezután Rotter László aligazgató elvtárs beszélt.

— Ez a gyűlés — mondta, azt a célt szolgálja, hogy megismerjük egymás munkáját, rámutassunk hibáinkra és segítsük egymást, ahol csak lehet. Ma, amikor minden erőnket latbavetjük Állami Tervünk sikeres teljesítése érdekében, tudatában kell legyünk, hogy a mennyiségi munka mellett nagy súlyt kell helyeznünk a minőségre is. Az eddig elért eredmények úgy mennyiségi, mint minőségi vonatkozásban szép haladást mutatnak, de a közeljövőben minden igyekezetünket arra kell összpontosítani, hogy munkalendületünk fokozódjék.

Ezt követően Ardelean Gheorghé, a szakszervezet titkára és Czobor Ferenc elvtárs, az ötödik pártkörzet titkára szölköztek a dolgozókhöz. Czobor Ferenc elvtárs rámutatott arra, hogy az élrekerült munkások azért kapnak jutalmat, mert teljesítményükkel ezt kiérdemelték. Ez a gyűlés szolgáljon ta-

nulságul mindazoknak, akik még nem érték el megfelelő eredményt a munkában, de meg van minden lehetőségük arra, hogy a közeljövőben szorgalmuk és kitartásuk révén ugyancsak előre kerüljenek.

Niederemayer elvtárs német nyelven tartott lelkeshangú beszédet, majd kiosztották a jutalmakat. Jutalmat kaptak: Ardelean Maria, Márk Margit, Székely József, Miko Erzsébet, Pecican Gheorghé, Faur Florica, Cristea Rozalia, Nadaban Lazar, Póta Maria, Gábor Anna, Fekete Ferenc és még sokan mások.

Az egyes élmunkások nevének elhangzása során a „December 30” gyár dolgozói tapsal fejezték ki szeretetüket a munkában kitűnt elvtársak iránt és ezzel kifejezésre juttatták, hogy milyen nagyra értékelik a kimagasló munkateljesítményeket.

A jutalmak kiosztása után a gyár kultúrscsoportja jólsikerült műsorral zárta be a gyűlést.

28/12
14/12

Vasile Luca elvtárs beszéde a szocialista vállalatok feladatairól

(Folytatás az első oldalról)

Vasile Luca elvtárs ezután feltárta, hogy vállalataink milyen nehéz helyzetben voltak, amikor kiragadtuk őket a kapitalisták kezéből, majd rámutatott arra, hogy e nehézségek ellenére munkásosztályunk sikeresen látott hozzá a vállalatok újjászervezéséhez és azután az Állami Terv teljesítéséhez és túlszárnyalásához, felhasználva ehhez a szocialista versenyeket.

Számos vállalat haszonnal is dolgozott, ami az állam költségvetését táplálta és lehetővé tette, hogy új gyárak, üzemek, építkezések részére több tízmilliárd lejes beruházásokat eszközöljünk. Ez a siker azt bizonyítja, hogy el tudjuk távolítani utunkból az összes akadályokat és nehézségeket, ha a helyes gazdálkodás szocialista módszerét alkalmazzuk: érdekeltekké tesszük a munkásokat, technikusokat és tisztviselőket a vállalatok gazdasági tevékenységében. Egyre növekvő szocialista akkumulációt tudunk teremteni, ha fokozott lendülettel dolgozunk, komoly ellenőrzést vezetünk be, jobban szervezzük meg a munkát a minden téren meg tudjuk gyorsítani fejlődésünk ütemét, növelhetjük népünk életszínvonalát, kulturális és egészségügyi színvonalát.

A vállalatoknak önálló forgótökevel való ellátásuk révén nem kell hitelekhez folyamodniuk, nem kell kamatokat fizetniük a termelési folyamatokhoz szükséges összegük után. Ez nagy lépést jelent előre gazdasági életünkben.

A húsz vállalatnak, amely kísérletképpen önálló forgótöket kapott, nagy a felelőssége. Mintavállalattá, a helyes szocialista gazdálkodás példamutatóivá kell válniuk. Ehhez azonban szükség van, hogy minden munkás fokozza erőfeszítéseit, közvetlenül érdeklődnek érte magát a vállalat vezetésében. A Párt szervezeteknek és a szakszervezeteknek nagy szerepük van ezen a téren.

A vállalatok helyes ügykezelésének, az önköltségi ár állandó csökkentéséhez kell vezetni.

Ha nem ismerjük pontosan az önköltségi árat, nem állapíthatjuk meg tudományosan nemzetgazdaságunk fejlődésének vonalát, nem csinálhatunk pontos beruházási tervet.

Ilyen irányban a resicai üzemek példájából sokat tanulhatunk, ahol annak következtében, hogy részletesebb nyilvántartási rendszert vezettek be, egész sor sikert értek el az önköltségi ár leszállításáért folyó harcban. Egyes körülmények között az önköltségi árnak ez a csökkentése elérte a 11 százalékot is a tervelőirányzathoz képest. Beszédese példája ez azoknak a kiapadhatatlan tartalékoknak, amelyek minden üzemben fellelhetők és értékesíthetők a részletes nyilvántartás bevezetésével és az összes alkalmazottak fáradhatatlan munkája révén.

Az összes üzemekben fokozni kell a harcot a szigorú takarékoság rendszerének bevezetéséért. Csaknem minden üzemünkben még észlelhető az anyag- és pénz pazarlás, túllépi még a gyártási költségek megállapított felső határát. Ez szintén egyik tényezője az önköltségi ár növelésének. Ime miért kell minden üzemnek a termelési terv mellett pénzügyi terve is legyen, amelyet tiszteletben kell tartani.

Harcot kell folytatni a munkafolyamat szakadatlan megjavításáért, hogy ez a termelés és a munka termelékenységének emelkedéséhez vezessen. Sok üzemben

értékes időt veszítenek el a termelésben a szervezési hibák következtében. A termelési munkafolyamat megjavításával, új, fejlettebb munkamódszerek bevezetésével, a termelés akadozásának felszámolásával és a holtidő leszállításával elérjük a termelés és a munka termelékenységének szakadatlan emelkedését, ami hozzájárul majd az árak önköltségi ára leszállításához.

A szabványosítás szerepe

Az iparcikkek szabványosítása is fontos eszköz az önköltségi ár leszállítására. A kapitalista vállalatoknak az volt az érdekük, hogy egyfajta iparcikkből többféle típusú árut készítsenek, mert ezáltal — a vásárlók kiuzsorázásával — több nyereségre tettek szert. Az iparcikkek szabványosítása a termelékenység növeléséhez, a minőség megjavulásához és az önköltségi ár csökkentéséhez kell vezetessen. Az állami szabványosító bizottság által megállapított szabványokat minden termelési ágban pontosan kell alkalmazni.

A munkásosztály soraiból szüntelenül kiemelkedtek és kiemelkednek tehnikus és vezető káderek. Elég, ha azoknak a munkásoknak százaira gondolunk, akiket a Párt és a kormány az államosított vállalatok vezetésével bízott meg. Büszkén mondhatjuk, hogy ezeknek óriási többsége méltónak bizonyult a beléjük helyezett bizalomra. A Párt támogatásával rövid idő alatt a dolgozó nép gyárainak és üzemének hozzáértő vezetőivé váltak.

De a vállalatok igazgatói nagyon sokat kell még tanuljanak. Minden igazgató a Párt, a munkásosztály iránti becsületbeli kötelességének kell tekintse a technikai elsajátítást, a vállalat tökéletes megismerését, hogy a rábízott vállalatot, üzemet hozzáértéssel vezethesse.

A vállalat igazgatójának ténylegesen vezetnie kell vállalatát és kezdeményezéssel és határozottsággal kell dolgoznia. Nem tekintheti magát a központból kiadott utasítások egyszerű végrehajtójának. Természetes, hogy az igazgató minden cselekedete alkalmával tudatában kell legyen a ráháruló

nagy feladatoknak. Biztosítani kell a Pártszervezet és a vállalat szakszervezetének teljes támogatását. Ahhoz, hogy ezeket a feladatokat sikerrel teljesíthessük, az összes alkalmazottak; munkások, a tehnikusok és tisztviselők munkája és kezdeményezése szükséges. Ezért kell még nagyobb figyelmet szentelni a szocializmus építésének csodálatos kommunista módszerére: a szocialista versenyre. A szocialista versenynek maga után kell vonnia a vállalat helyes ügykezelését, a termelés és a termelékenység emelkedését, a termelvények minőségi megjavítását és az önköltségi ár csökkentését.

Az iparvállalatok első csoportjának önálló forgótökevel való ellátása számottevő fordulatot jelent gazdasági életünkben. Ezeknek a vállalatoknak be kell bizonyítaniuk, hogy valóban kiérdemelték az irántuk megnyilvánuló bizalmat. Ugy kell gazdálkodniuk, hogy állandóan emelhesék a termelést és a munka termelékenységét, hogy a szocialista szervezés a szocialista gazdálkodás tekintetében példát mutassanak.

Nemsokára újabb gyárakat látunk el önálló forgótökevel. Ez minden gyár számára külön-külön hatalmas serkentésként kell hasson, hogy jelentősen megjavítsa munkáját, állandóan emelje a termelést és a munka termelékenységét.

A vállalatokat helyesen kell vezetniük, hogy biztosíthassuk a bővített reprodukciót és a fokozott szocialista felhalmozást, mert csak így teljesíthetjük maradéktalanul dolgozó népünk törekvéseit; menél hamarabb felépíteni a szocializmust a Román Népköztársaságban.

November 7 tiszteletére

Szocialista verseny a „Dózsa György” üzem és az IPEIL kaptafagyár dolgozói között

A „Dózsa György” állami műbútorgyár November 7 tiszteletére szocialista versenyben áll az IPEIL kaptafagyárral, a következő versenypontokban:

1. A minőségi munkának fokozása; 2. A termelés emelése; 3. A munkafegyelem megerősítése; 4. Pontos megjelenés a munkahelyen; 5. A hiányosságok kiküszöbölése; 6. Takarékoság; 7. A gépek és szerszámok jó karbantartása; 8. Szakmai képzettség fokozása; 9. A faliújság fejlesztése; 10. Kollektív újságolvasás és 11. A pártmunkában és szakszervezeti munkában való részvétel.
- A verseny vezetésére és irányítására versenybizottságot választottak a „Dózsa György” gyár dolgozói, amely vállalta, hogy grafikont állít fel, hogy ellenőrizni lehessen a verseny menetét és fejlődését. Nagy hiba, hogy a megválasztott versenybizottság mai napig sem készítette el a grafikonokat.

Az üzem csoportfelelősei is nagyon gyengén működnek, nem tudják a csoportba bevinni a szakszervezeti vonalat, ahogy azt Pártunk a mai szocialista építésben megkívánja. Az üzemben dolgozó párttagoktól is több agitációs munkát várunk.

NAGY VINCE

a „Dózsa György” gyár levelezője

Közlemény

A „IECA” a 11—1949 számú törvénycikk, a 3—1949 számú rendelet és az Állami Terv pénzügyi szakaszának értelmében a városi illetékek behajtására kapott felszólítást.

A törvény értelmében ezt az illetéket havonta kell befizetni. A lakosság egyrésze vagy késve, vagy egyáltalán nem fizeti ezeket az illetékeket. Akik nem tesznek eleget ezen kötelezettségüknek, azok ellen a legszigorúbb törvényes eljárást kell alkalmazni.

Felszólítjuk tehát a lakosságot, hogy fizessék ki hátralékukat, ellenkező esetben a következő intézkedéseket fogantatosítják:

1. Lezárják a vízszolgáltatást.
2. A 11—1949 törvény értelmében 10 százalék felülfizetést kell eszközölni a késésért.
3. A pénzügyi törvényekben meghatározott összes eljárások alkalmazása.

Közlemény

Az aradi M. l. l. hívja figyelmét azoknak a gépkocsivezetőknek, akik október 10-ig új igazolványt kaptak 44001—44100, 44301—44400 és 44601—44169 sorszámokkal, 5 napon belül jelentkezzenek a forgalmi hivatalnál, néhány adat utólagos kitöltésére, mert ellenkező eseten megsemmisítik az igazolványt.

Azok pedig, akiknek még mindig csak régi igazolványuk van és nem jelentkeznek felülvizsgálatra, illetve az igazolványok becserelésére, minél előbb jelentkezzenek, mert november 14-én lejár a jelentkezési idő és ez idő után a régi igazolványok nem érvényesek.

Apróhirdetések

- HAZ, vagy házfűrés eladó. Alexandru Gavra 11. Érdeklődni ugyanott ap. 1. 4953
- ZOMANCOZOTT fürdőkád rézhengerrel eladó. Dna Balasa ucca 88. 4953
- ELVESZETT Dumile Pavel, Dumile Ecaterina, Dumile Elisabeta, Dumile Adam, Dumile Ana, id. Dumile Ecaterina élelmiszerjegye. Érvénytelen. 4955
- KÉT használt fotel eladó. Ugyanott tiszta összecusukható vasagy kereszték. Armata Poporului 10, ap. 3, földszint, 2—3 között. 4959
- ATMENETI és ezörme belésű kabát eladó. Cernat tér 8, emelet. 4961
- HAZHELY, építkezési anyagokkal eladó. Érdeklődni Köztársaság útja 8. 4950
- TELJESEN rossz szőnyegeket, pokrócot magas áron veszek. Gub., Ep. Radu 7. 4959
- HALÓ és ebédlobútor eladó. Cloaca 10, emelet. 4961
- RÁDIÓ, Standard, modern, 3 hullámos világvevő sürgősen eladó. Cím a kiadóban. 4962
- ELVESZETT German Gusztiáv élelmiszerjegye. Érvénytelen. 4963
- HAZ, telkek, takarmányfélék, hiúto eladók. Gyanyúpokrócot, zsákokat veszek. Vlaicu 135. 4964
- FÉRFI télikabát sötétszürke és rövid bunda, báránv beléssel, magas termetre eladó. Cím: Gh. Ghe Popa la. 4965
- KOMBINÁLT szoba, finom ebédlő, asztalok, székek, fotelék és ágazrésos tartánnyal eladók. Alexandru ucca 4, ap. 5. 4966
- JÓKARBAN levő ebédlőkredenc, asztal, fehér dőszobafal és egy jó állapotban levő takaréktűzhely eladó. Held vasúzet, Petran ucca 2. 4966

Ujabb aradi építkezésnél alkalmazták átütő- erejű sikerrel a szovjet munkamódszert

„Vasóságos élmény szovjet munkamódszerrel dolgozni, mert rövid idő alatt hatalmas eredményeket lehet elérni”.

Ez volt a megállapítása Belazi Sándor elvtársnak, a „Vörös Lobogó” építkezési munkahelyén, miután személyesen meggyőződhetett a szovjet munkamódszer előnyéről. A szovjet munkamódszert már több helyen alkalmazták a dolgozók és megismerkedve annak előnyeivel, egyre szélesebb körökben népszerűsítették és annyira megszerették, hogy a közeljövőben még több munkahelyen állandósítják is.

Szombat délután három aradi kőművescsoport alkalmazta a szovjet munkamódszert a vakoláskor. A bemutatót megjelent Belazi Sándor és Dékány Jenő elvtárs, akik Aradon először alkalmazták ezt a munkamódszert a „Vörös Lobogó” építkezési munkájánál. Ugyancsak résztvettek a munkában Gál Erzsébet, a munka érdemrendjével kitüntetett temesvári kőműves munkásné és még több más kőműves dolgozó.

Már a kora délutáni órákban erős készülődés folyt a munkahelyen. Átvizsgálták az állásokat, megfelelő utasításokat adtak a napszámósoknak, akik a maltert hordták, munkatempóra buzdították a segédmunkásokat és egyben kioktatták őket, hogyan készüljenek fel a munkatempóra.

Az állványokhoz vörös lobogókat lógattak az oktatóról szél, miközben odalát nagy zajjal végezte munkáját a malterkeverő gép. A munkamódszer bemutatóra összegyűlt tömeg türelmesen várta, hogy mikor kezdődik meg a munka.

Negyed négy órakor három kőművescsoport kezdett el dolgozni, a szovjet munkamódszer alapján végezték a falak vakolását. Az első csoportban Hans Valentin kőműves, Neuzatz Péter, Jancsik Ferenc kőművesek és Gebédi József tanuló vettek részt. A második csoportban Gebédi József kőműves, Noel Károly segédmunkás és Gebédi Sándor tanuló, a harmadik csoportban pedig Dudás József kőműves, Veres Ferenc és Hesz Mária segédmunkások tevékenykedtek.

Pontosan negyedégykor adták ki a jelszót: „Műhel”. A három csoport lendülettel kezdte meg a vakolást. Sűrűn csapták a maltert, beállították a vakolatvezetőket és a kőműves serpenyő egyre sűrűbben

csapkodta a maltert a munkabevett falrészre. A napszámósok pihenés nélkül hordták a maltert, s a kőművescsoportok derekasan kivették részüket a munkából.

Hans elvtárs mosolyogva pillantott az állványról majd megnagyobb lendülettel végzi tovább munkáját. Belazi és Dékány elvtársak figyelik a munka menetét, közlik egymással megfigyeléseiket. Teljes egészében áttekintik a munkamenetet.

— Milyen eredményre számít Hans elvtárs? — kérdezik többen a szemlélők közül.

— Egyenlőre még nem tudom,

de nagyon szeretnék legalább 20 négyzetmétert vakolni óránként. Bizom abban, hogy erős akarattal teljesítem is a 20 métert óránként.

Eltelt már egy félóra, Hans elvtárs 36 méter hosszúságban és másfél méter szélességben elkészítette a vakolatvezetőket és a segédmunkások már jódarabon felcsapták a maltert.

Lent a második csoportnál is vígan folyt a munka.

Gebédi Sándor egészen fiatal tanuló, alig egy hónapja dolgozik a szakmában. Apjától tanulja a mesterséget. Balkézrel

Mozgósítsunk minden erőt a vetési terv megvalósításáért!

(A vezércikk folytatása)

munkálatok menetét. És a pártszervezet nem vett erről tudomást, nem vette észre, hogy itt a szegény- és középparasztok ellen irányuló ellenséges akcióról van szó és nem támasztja meg le.

Másik gyengeség a jelenlegi vetési kampányban, hogy nem valamennyi ideiglenes bizottság választotta meg helyesen a vetési felelősöket a legfontosabbak közül. A világosi járásban, amely sok vidéki járások közül a legelmaradottabb, ezek a felelősök csak rendkívül kis számban vesznek részt a gyűléseken, nem végeznek komoly ellenőrzést a helyszínen, nem fejtenek ki agitációs és meggyőző munkát, mint például a pécskai járásbeliek.

A Román Munkáspárt megyei Vezetősége, látva a helyzetet, elhatározta, hogy a falusi pártszervezetek meg erősítésére több mint 300 elvtársat küld a helyszínre. Ezzel párhuzamosan a megyei ideiglenes bizottság is az irodákból a megfelelő elemek egész sorát küldte a megyék összes mezőgazdasági tagozataihoz.

Ugyancsak mozgósította a Román Munkáspárt Megyei Vezetősége nagyszámu aktivistáit, valamint a városi

tömegszervezeteket is ezeket is a helyszínre küldte. Ennek következtében a vetési munkálatok menete komolyan meggyorsult. Kedd estig a százalékarány megvételben 4 volt, jelenleg 7 és fél és állandóan növekszik. Ez az eredménye annak a széleskörű agitációs és mozgósító munkának, amelyet a megerősített pártszervezetek és az ideiglenes bizottságok végeznek a dolgozóparasztság körében.

Hasonlóképpen megnövekszik a dolgozóparasztság harciereje és egyre határozottabban leplezik le az osztály ellenség mesterkedéseit. Növekszik és erősödik a munkásoknál a dolgozóparasztsággal való harci szövetsége, míg az ellenség gyengül, anélkül azonban, hogy lemondana ama alávaló kísérleteiről, hogy a dolgozóknak üssön. Eppen ezért, fokozni kell a dolgozóparasztságot éberséggel és még határozottabban kell leleplezni azokat, akik az őszi mezőgazdasági munkálatok jó feltételek közötti lefolyását szabotálni igyekeznek.

Mozgósítsunk minden erőt, a pártszervezetekkel az élen, hogy megvalósítsuk a vetési tervet és megszüntessük elmaradottságunkat.

A nagyvezérkar közleménye az új korosztály bevonulásával kapcsolatban

A nagyvezérkar tudomására hozza azoknak az 1927. és 1928. évben született ifjaknak, akik behívó parancsot kapnak, hogy a bevonulás november 20-án kezdődik a hadkiegészítő parancsnokságok által idejében közlendő program szerint.

Az ifjak a következőképpen utaznak az illető hadkiegészítő parancsnoksághoz:

a) Mindazok az ifjak, akik az illető hadkiegészítő parancsnokságtól 25 kilométernél távolabb laknak, vasuton

utaznak, a behívóhoz csatolt uti jegy alapján.

b) Akik az illető hadkiegészítő parancsnokságtól 25 kilométernél közelebb laknak, saját költségükön utaznak.

Mindazok az ifjak, akik a bevonulás időpontjában nem tartózkodnak lakóhelyükön és akik nem kaptak uti jegyet bevonulásukhoz, jelentkezhetnek bármelyik hadkiegészítő parancsnokságnál, ahol bevonulási kötelezettségük igazolása után megkapják az uti jegyet.

csapja a maltert, de ez a körülmény egyáltalában nem hátráltatja munkájában, sőt vannak olyan helyek, ahol csak balkézrel lehet megfelelő munkát végezni és ilyenkor társai mindég őt hívják segítségül.

Gál Erzsébet egy darabig figyelte a munkamenetet, majd ledobja magáról a kabátot, közébe veszi a malterozó kanalat és ő is elkezd dolgozni. A körülötte állók egyre figyelmebben szemlélik Gál Erzsébet munkáját, aki ugyancsak kitűsz magáért. Odafent az álláson egyre fokozódik a vakolás üteme.

Hetvenöt perc múlva befejeződik a munka. Összesítik az eredményeket. Kitérnek, hogy Hans Valentin elvtárs 45.50 négyzetmétert vakolt egy és negyedóra alatt és munkáját olyan tökéletesen végezte el, hogy munkatejesítményéből mindössze 11.25 négyzetméteren hiányzott a vakolat simítása. Gebédi József elvtárs 28.80 négyzetmétert végzett el és nála 19.92 méter várt még simításra. Dudás elvtárs 22.72 négyzetmétert vakolt be, ezenkívül 10.40 méteren jólcsapta a maltert.

Hans Valentin elvtárs két segédmunkással és egy tanulóval valóban szép eredményt ért el, mert 75 perc alatt végezték el a régi munkamódszer szerint egy ember 66.15 óra alatt teljesített munkáját. A régi munkamódszerrel naponta csak 5 négyzetméter vakolást tudott elvégezni, most saját magagyőződött meg a szovjet munkamódszer előnyeiről.

Ez a szép eredmény örömmel és lelkesedéssel töltötte el a három munkást, de a munkamenetet szemlélő dolgozókat is, akik lelkesen ünnepelték a kőműves munka hőseit. Gebédi Sándor tanuló átszellemelten fogott kezét édesapjával, örült annak, hogy az milyen szép eredményt ért el.

A szovjet munkamódszerek alkalmazását egyre több helyen vezetik be. Mindenütt lelkesedéssel és odaadással alkalmazzák a módszert, mert egy a cél és egy az akarat.

Pártunk és a szakszervezet egyre szélesebb felvilágosító munkát folytat a dolgozók között a szovjet munkamódszerek alkalmazása érdekében.

Böszörményi Zoltán

UGYELFTES GYOGYSZERTÁRAK:

HÉTFŐ: 1. számú állami gyógyszerár (Avra. Iancu tér), 5. számú (Saguna út), 9. számú (Mikelaka).

Tip. „GUTENBERG”.

UJ IDŐK Mozi

A szovjet film-ünnepség keretében bemutatja:

1. Szovjet sport 5. szám.
2. Rakéta bomba.
3. Tudomány és technika 4-84. szám
4. Ősz Gruziában.
5. Ioana sziget.
6. Mai Szovjetunió híradó 22. szám.
7. KINA FEJE,
8. Aktuális híradó.

Előadások d. u. 3-tól 11-ig folytatódólagosan
Figyelem! Egységes helyárak: 15 lej

URANIA mozgó

Előadások 3, 5 és 7 órakor.
Szombat és vasárnap este 9-kor is.
Vasárnap 11.30 matiné.

Ma!

A cseh-szlovákiai állami stúdiók produkciója.

A feketéző naplója

Főszereplő: EDUARD LINKERS
OTA KRCKA, IVAN JANOL
Magyar felirattal is.

Popular mozgó CORSO mozgó

Előad.: 3, 5 és 7 órakor.

Előadások: 4, 6 és 8 órakor.

MA!

Hatalmas cirkusz film. bravuros akrobata mutatványokkal!

Trio Corona

WALTER WERNER, HERBERT HÜBNER,
LUTZ MOIK, EDURD WANDREY

SPORT

Román Népköztársaság-Albán Népköztársaság 1:1 (1:0)

BUKAREST. A mérkőzés a köztársasági stadionban 40 ezer néző előtt, a magyar Dankó játékvázé- tése mellett folyt le és a játék színvonala jóval a várakozáson alul maradt. Az albán csapat keményen játszott, a RNK együttese is gyengébben működött a vártnál. A román csapat a következő összedáll- tásban állt fel:

Voinescu — Marinescu C., Farmati — Bodó, Apolzan, Bakucz — Bartha, Lungu, Váci, Pecsovszky, Filotti.

Az első féldő gólját a 26. percben Pecsovszky egyéni akciójából szerezte a román csapat, a vendé- gek a második féldőben az 5. percben Teliti révén egyenlítették. A RNK csapatából csak Voinescu, Farmati, Bodó, valamint helyenként Pecsovszky játszottak jól. Dankó jól bíraskodott.

A második féldőben jobb volt a CSU

UTA—CSU Temesvár 2:2 (2:1)

Az őszi kupa második fordulójának első mérkőzésén mintegy 2500 néző előtt az aradi textilgyáriak Farmati és Pecsovszky nélkül felálló, vala- mint a még sérült Carpinejet és Már- kit nélkülöző csapata csak döntetlent ért el a temesvári műegyetemi csa- pat ellen. Az első féldőben az UTA, szünet után a vendégcsapat volt jobb és így az eredmény végül is reális. Csapatok:

UTA: Katranics — Vass, Böszörmé- nyi — Szuhaneck, Páll, Bakucz II — Boitos, Reinhardt, Risztin, Mercea, Kovács. CSU Temesvár: Franciscovi- ci — Branzei, Nicolaevici — Mloc, Popescu, Marcu — Morja, Iovan, Pa- curar (Boerica), Dee (Pacurar), Ma- zare (Dee).

A CSU kezd és az első negyedóra eseménye Pacurar kapufalövése.

Szögletet hagy ki az UTA, majd a 18. percben Kovács fordulásból küldött éles lövése utat talál a hálóba (1:0).

Ujabb UTA szöglet marad ki, majd a 37. percben védelmi hiba után Mor- ja lapos lövése a balsarokba kerül (1:1). A 43. percben szép Reinhardt—Risztin összejáték után a fiatal közép- csapat lövése a bal oldalkapufától pattan be (2:1).

Szünet után előbb a játék válto- zatos, majd negyedóra után a vendég- csapat került fölénybe és sok ered- ménytelen támadást vezet az UTA kapuja ellen. A 20. 21 és 26. percben egy-egy eredménytelen szögletet ért el az egyetemi együttes,

a 30 percben Dee fut el, beadását a védők hibázzák és Iovan ki- egyenlített (2:2).

Nagy küzdelem indul meg a győztes gólért, de ezt egyik csapat sem tud- ja elérni.

Az aradi csapatban Katranics, Vass, Páll, Szuhaneck és az első féldőben Reinhardt voltak jók, míg a temesvá- riaknál Nicolaevici, Popescu, Morja és Pacurar tűntek ki. Bogdan bíró gyengén vezette a mérkőzést.

— *Aradi ifjúsági asztaliteniszszők győzelme.* Vasárnap nagyváradi if- júsági asztalitenisz csapat vendég- szerepelt Aradon és az aradi ifjak 5:4 arányban győzték le csapatver- seny keretében a vendégeket. A résztvevők a következők: Deutsch (A)—Schwartz (Nv) 2:0, Wiener (A)—Surányi (Nv) 2:0, Helyfi (Nv)—Catana (A) 2:0, Wiener—Schwartz 2:0, Catana—Surányi 2:0, Helyfi—Wiener 2:0, Helyfi—Deutsch 2:0, Catana—Schwartz w.o., Deutsch—Surányi 2:0.

— *Kézilabda.* UTA II—CFR I 10:1 (5:1). Az UTA—CSU Temes- vár mérkőzés előtt játszották le a kézilabda meccset, amelyet a textil- gyáriak fölényesen nyertek.

Pompás küzdelmek a „November 7” kosárlabda-kupáért

Szombat este közel 400 néző előtt folyt le „November 7” tiszteletére rendezett kosárlabda kupa másod- dik fordulója, amelyen az esélye- sek győztek.

A torna három kitűnő csapata, a CSU, CFR I és AMTE Vörös Lobogó közül nagyon ne- héz megjósolni a győztest.

Beszámolók a mérkőzésekről:

CSU ARAD—CFR II 42:15 (22:10). Az egyetemisták megérde- melten győztek, sokkal jobban ját- szottak a vasutasok tartalékjainál. Mogyorós (2), Dobosi (13), Tabara (2) és Vasiliu (1) szereztek a győztes csapat pontjait, a CFR II részéről Kurecska (6), Gheorgh- vici (5), Catana (2), Heim (2) voltak eredményesek.

CFR I—DINAMO RADNA 33:16 (14:7). A radnai csapat nem volt

alárendelt ellenfél, a CFR-nek azonban voltak kitűnő játékszaka- szai és így rászolgált a győzelem- re. Bogdanovics (8), Apponyi (6), Szeicht (6), Kirch (4), Kövágó (3), Grigorescu (2), Vass (2) és Biró (2), illetve Midovschi (9), Braun (4) és Angelescu (3) sze- reztek a pontokat.

AMTE VÖRÖS LOBOGÓ — FEMTE 45:13 (27:5). A piros-fe- keték győzelme pillanatig sem volt kétséges, bár a FEMTE is javuló formát mutatott. Vadász egymaga 30 pontot ért el, a többiek közül Kárpáti (7), Lukács (4) és Hehs (2), illetve a FEMTE részéről Vi- kol (7), Pollák (4) és Sonnen- schein (2) pontot szerzett.

A legközelebbi fordulót szerdán este játszik le.

Futóverseny November 7 tiszteletére

November 7 tiszteletére vasárnap futották le az első előkészítő ver- senyt, amelyen összesen 498 futó vett részt. Három csoportban folyt le a verseny és az eredmények a következők voltak:

LEÁNYOK, ifjúságiak. 800 mé- teren (260 induló): 1. Ionas (leányliceum), 2. Marinoi (textil- iskola), 3. Vancu (tanítóképző). FIUK, ifjúságiak: 1500 méteren (158 résztvevő): 1. Farca Emanoil

(fémipari iskola), 2. Puf (CFR), 3. Taranu Dan (fiúliceum); FIUK, szeniorok: 2500 méteren (80 részt- vevő): 1. Chis Ioan (Hadsereg), 2. Cadar (Hadsereg), 3. Ionic (la- ipari iskola). A leányoknál a leány- liceum, a fiúknál a Hadsereg sze- rezte a legtöbb pontot. A 2500 mé- teres fiúversenyen versenyen kívül Haglaur F. (SFP) futott be első- nek.

AMTE Vörös Lobogó—ARSENAL 2:2 (2:1)

A Muresul pályán 1500 néző előtt játszottak a csapatok vasárnap délután. A mérkőzés különösen az első féldőben szép és változatos já- tékot hozott, amelynek során az AMTE Vörös Lobogó csapatának több alkalma nyílt a gólszerzésre.

A szünet után is az AMTE Vörös Lobogó volt a többet támadó, de csatára a legjobb helyzeteket is ki- hagyta. A féldő végén sikerült a szobai csapatnak erősíteni és ki- egyenlíteni. A mutatott játék alap- ján az aradi együttes győzelmet érdemelt volna.

Már az első percben vezetéshez jutott az AMTE Vörös Lobogó, Sándor révén (1:0).

A tizharmadik percben az elő- rebúzó aradi védők mellett Gherman futott és közelről ki- egyenlített (1:1). A harmincadik percben védelmi hibából Tóth „el- kanalazta” a labdát a kivetődő ka- pus elől és azt az üres kapuba jut- tatta (2:1). Ennél az akciónál Su- ciu szobai kapus megsérült, helyé- re a tartalék állott be. A második

féldőben sorozatosan támadott az AMTE Vörös Lobogó, azonban a gólhelyzetekben hibáztak a csatá- rok.

A harminchetedik percben Sándor gólt lőtt és bár teljes- szabályos körülmények között érte el, Chicin játékvázé- tő nem adta meg. A játékvázé- tő itt hibázott.

Három perccel később Gherman- nak sikerült a kiegyenlítés 2:2.

Az aradi csapatból Boenac és Kiss, Szaniszló, Slivat, Sándor és Bratoiu II. érdemeiket dicséretet. A szobai együttesből Suciu kapus, dr. Medrea II. Straja, Gherman és Dascalu játszottak jól.

Összeállítások: AMTE Vörös Lo- bogó: Bosneac (Kiss) — Rácz, Co- hae — Mosulet, Slivat, Szaniszló II — Bratoiu I., Jifcovici dr., Sándor, Bratoiu II., Tóth. Arsenal: Suciu — Glega, dr. Medrea II. — Pede- ricci, Straja, Kiss — Gherman, Das- calu, Ghiling, Medrea III., Moldo- veanu.

Badin legyőzte Caralulist, Cobzuc Schmidtet

a bukarestiek aradi versenyén

Szombat és vasárnap délután rend- kívül érdekes tenisz-mérkőzések vol- tak Aradon: négy bukaresti eljártékos vendég szerepelt és míg szombaton be- mutatós mérkőzések voltak soron, ad- dig vasárnap már komoly meccsek vi- vtvak a bukarestiek. A szombati be- mutatós eredményei a következők:

Cobzuc—Grünwald 6:3, Badin—Willer 6:2, Willer, Schmidt—Grün- wald, Caralulis 6:3, 8:6, Cobzuc, Badin—Grünwald, Willer 6:2, Cob- zuc—Badin 6:4.

Vasárnap játszották le a két ko- moly mérkőzést és a meccsek megle- petést hoztak, mert Badin legyőzte Caralulist, Cobzuc pedig Schmidtet. Az eredmények: Badin—Caralulis 7:5, 6:4, 6:4, Cobzuc—Schmidt 6:2, 2:6, 2:6, 6:2, 8:6. Ezenkívül még Badin, Willer Schmidtet és Caralulis ellen ját- szottak és itt az eredmény 7:6 volt.

Kerületi bajnokság

A kerületi bajnokságban csak csonkafordulót játszottak vasárnap, az eredmények a következők vol- tak:

Tricolor—SFP 3:1 (2:1), Had- sereg—Banatul 3:1 (1:1), FEMTE —Transilvania 5:0 (4:0), Sebisana —Dacia (Bél) 3:0 (0:0), AS Vilá- gos—Soimii Pankota 1:0 (0:0).

Soimii Lippa—Unirea Szentanna 2:1 (1:1), Crisul Alb—Horia Sajtény 3:0.

Minerul—CFR Arad 4:3 (3:1)

Az aradi vasutasok nehéz küzdé- lmben érdemtelen vereséget szen- vedtek a lupényi csapattól. Az első féldőben inkább a Minerul volt frontban, de szünet után a CFR vé- gig fölényben játszott és csak bal- szerencséje köv tkeztében nem tu- dott egyenlíteni.

— A BUKARESTI VENDEGJÁTE- KOSOK MA, HÉTFŐN DÉLUTÁN az UTA stadion tenispályáin bemutat- ják mérkőzéseket játszanak. Ezek a mér- kőzések, amelyeket az UTA dolgozói, valamint a környék többi dolgozói bi- zonyára örömmel fogadnak, délután fél 3 órakor kezdődnek és a követke- ző mérkőzéseket tartalmazzák: Grün- wald—Caralulis, Cobzuc—Willer, to- vábbá Caralulis, Schmidt—Badin, Cobzuc.

— *Volley minősítő mérkőzések.* A fiú-csapatok minősítő mérkőzése- i során a következők eredmények vol- tak: CSU Arad—Muresul 2:0, Ar- tistul—Szállítók 2:1. A női mérkő- zések eredményei: Muresul—AMTE Vörös Lobogó 2:1, Teba—Indagrara 2:0, Muresul—Indagrara 2:0.

KOSARLABDA DÖNTŐK (női): Bukarest—Nagyvárad 31:20 (16:9), a férfiakkal: Kolozsvár—Nagyvá- rad 48:34 (24:18).

EGYEB ŐSZI KUPAMÉRKŐZÉ- SEK: CFR Temesvár—Metalosport 3:0 (1:0), CFR Kolozsvár—CSM Nagybánya 10:0 (3:0), CSU Ko- lozsvár—CFR Szatmár 2:0 (1:0), Hadsereg—Sodronyipar 2:0 (0:0), MSB Grafica—Concordia 3:2 (3:1), Metalul—ITP Pitesti 3:0 (1:0), CFR Nagyvárad—Aurul 3:0 (2:0).

A. J. Visinszkij válaszai a sajtó képviselőinek kérdéseire

(Legutóbbi lapszámunkban közöltük A. J. Visinszkij, az ENSZ szovjet küldöttség vezetőjének nyilatkozatát a nemzetközi sajtó képviselői előtt. Alább adjuk az ugyan ezen alkalommal a lapudósítók által hozzátüntetett kérdéseket és Visinszkij válaszait).

A „National Broadcasting Company” képviselőjének kérdése: Ezelőtt két évvel a Szovjetunió támogatta volna-e Jugoszlávia jelölését a Biztonsági Tanácsba és ha igen, megtudná-e Ön mondani, miért nem támogatja a Szovjetunió ezt a jelöltséget jelenleg?

VISINSZKIJ: A szovjet küldöttség ezelőtt két évvel és három évvel támogatta és ezután is mindig támogatni fogja azt a jelöltséget, amelyet egy bizonyos földrajzi terület, az e területhez tartozó országok többsége révén nyújt be. Így például, amikor 1947-ben Latinamerika országai Argentína jelöltségét támogatták, a szovjet küldöttség e jelöltség érdekében szavazott, ama tény ellenére, hogy Argentína és a Szovjetunió között akkoriban legnagyobb sajnálatunkra — és nagyméretűben ez a helyzet ma is — nem voltak túlságosan ragyogó kapcsolatok.

Amikor bizonyos földrajzi területekhez tartozó országok többsége valamilyen jelöltséget tesz javaslatot, a szovjet delegáció halgatólagos megállapodás értelmében, amelyet tiszteletben tart, támogatja az ahhoz a területhez tartozó országok többsége által állított jelöltséget.

Jelenleg a kelet-európai körzethez tartozó országok többsége — a Szovjetunió, a Csehszlovák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, az Ukrán Szocialista Szovjet Köztársaság, a Fehérorosz Szocialista Szovjet Köztársaság egyhangúlag a Csehszlovák Köztársaságot és nem Jugoszláviát jelölték. Ezért Jugoszlávia, ha hűséges lenne a hagyományoknak megfelelő hallgatólagos megállapodáshoz, köteles volna visszavonni jelölését, hogy ne vetélkedjék a Csehszlovák Köztársaság jelöltségével.

Az angol rádió képviselője: Jugoszlávia helyettes külügyminisztere kijelentette, hogy Jugoszlávia megérdemli ezt a helyet a Biztonsági Tanácsban országának hozzájárulásáért, a népek felszabadításának ügyéért. Mi az Ön álláspontja ebben a kérdésben?

VISINSZKIJ: Vajjon a BBC képviselője nem talál kiutat egyedül ebben a kérdésben Jugoszlávia nyilatkozatával kapcsolatban? Ő azt mondja, hogy Jugoszlávia azért igényli ezt a helyet, mert hozzájárult a demokratikus országok felszabadításának ügyéhez. De vajon Csehszlovákia nem járult-e szintén hozzá ehhez? Ugy vélem, hogy a BBC — ez a jól tájékozott cég — maga is válaszolhatna erre a kérdésre. Szolid cég Önök, igaz? Az állítás, mintha Jugoszlávia hozzájárulása a hitlerizmus igája alóli felszabadítás ügyébe ez nagyobb lenne, — nem felel meg a valóságnak. Hát Bjeloruszia, Ukrajna, Lengyelország, Csehszlovákia? Ezeknek az országoknak a hozzájárulása nem kisebb, hanem sokkal nagyobb, mint azoké, akik annyira dicsérik országukat.

A Montreal Star című újság képviselője: — Nem szavazott-e vajjon a Szovjetunió 1947-ben Kanada képviselője mellett?

VISINSZKIJ: De igen, mellette szavazott. Ez azonban 1947-ben történt. Mi Argentína mellett, a latin-amerikai országok jelöltséget mellett szavaztunk, a tagja volt az ugyne-

vezett brit Commonwealthnak és az Ukrán Szocialista Szovjet Köztársaság mellett. Mi mindig becsületesen szavazunk.

A France Presse távirati iroda munkatársa: Nyilatkozatát magyarázhatjuk-e úgy, hogy a Szovjetunió megtagadja a Biztonsági Tanácsban megillető helyének elfoglalását, ha Jugoszláviát megválasztják és a választás elismerésének tekinthetjük-e a szovjet képviselő jelenlétét a Biztonsági Tanácsban?

VISINSZKIJ: Megmondtam, hogy a Szovjetunió az általam említett hagyományok és az alkotmány 23. szakaszának ily durva megsértésével végrehajtott választásokat sem igazságosnak, sem pedig törvényeseknek nem ismerheti el. Ami pedig azt a kérdést illeti, hogy mit tesz majd ezután a Szovjetunió, az igen tisztelt tudósítónak, aki feltette ezt a kérdést, tudnia kell, hogy a Szovjetunió nem mondja meg előre mit fog csinálni. En nem tartom szükségesnek, hogy ezt a jó stratégiai szabályt megszegjem.

Az Associated Press hírügynökség képviselője: Ön azt mondta, hogy Jugoszlávia megválasztása újabb lépést jelent majd egy Szovjetunió elleni angol-amerikai kampány, vagy valami ehhez hasonló utján. Hogyan egyeztethető vajjon össze ez Nagybritániának azzal az elhatározásával, hogy Csehszlovákiára szavazzon? Olybá tűnik tehát, hogy az amerikaiak és a britek között nézeteltérés van ebben a kérdésben?

VISINSZKIJ: Nagy örömmel hallok, hogy Nagybritánia Csehszlovákiára szavaz. Ha a tisztelt lapudósító azt mondja, hogy Anglia Csehszlovákiára fog szavazni, akkor minden rendben van. Ha azt kérdezi, hogyan lehet összehajkítani ezt az álláspontot azzal a nyilatkozatommal, hogy az angol-amerikai blokk a dolgokat az ENSZ kebelében való együttműködés gyöngítésére igyekszik irányítani, erről a dolgról Nagybritánia képviselőjének kellene megkérdezni. En csak azt a ténnyt állapítom meg, hogy egész sor küldöttség, élén az Egyesült Államok küldöttségével elhatározta, hogy Jugoszláviát támogatja a Biztonsági tanácsbeli választásokon minden más jelöltséssel szemben a kelet-európai csoport részéről. Azt mondtam, hogy ez egy hallgatólagos megállapodás és az alkotmány 23. cikkelyének a megszegése, annak az elvnek a megszegése, hogy az érdekelte államok a jelölés-

seket összeegyeztessék, megszegése az összes küldöttségek abbeli kötelezettségének, hogy ezeket az összeegyeztetett jelöléseket támogassák. Hogy fog Anglia eljárni? Valószínűleg a lapudósító nem kevésbé tájékozott a kérdésben is. Ha Anglia Csehszlovákiára fog szavazni — minden rendben van, de alig tudom elhinni, mert ez ellentétben van összes ténykedésével, a szavazásokkal kapcsolatban.

Lehetséges, hogy tévedek. De vajjon tévedek-e? Örvendének, ha tévednek.

Az Associated Press hírügynökség képviselője: Meg szeretném kérdezni, hogy a miniszter ur óhajt-e beszélni az atomenergiára vonatkozó szovjet javaslatról, arról a javaslatról, amelyet esetleg a közgyűlés elé terjesztené?

VISINSZKIJ: Beszéltem a Biztonsági Tanácsban történő választásokról, mert úgy vélem, hogy ez a kérdés igen érdekes a választások előestéjén. Ha valakit érdekel az atomenergia, vagy az atombomba kérdése, nem tagadom meg, hogy feleltek a rendelkezésemre álló kevés idő alatt erre a kérdésre. Ön azt kérdezi, hogy a Szovjetunióknak szándékában van-e valamilyen javaslatot tenni ebben a kérdésben? Nemcsak, hogy szándékában van, de meg is tette ezt a javaslatát. Szeptember 23-án a szovjet küldöttség előterjesztette javaslatait a kérdésről kapcsolatban a második pontnál. A második pontnál fejtettük ki a javaslatokat. A Szovjetunió azt javasolja, hogy a közgyűlés forduljon az összes nemzetekhez azzal a felhívással, hogy tiltsák be az atomfegyver használatát és hozzanak gyakorlati intézkedéseket, hogy ez a tilalom életbe lépjen. Hozzanak gyakorlati intézkedéseket a tilalmi határozat alkalmazásának ellenőrzésére.

A Tass iroda közleményéből köztudomású, hogy jöhet a Szovjetunióknak már 1947-ben birtokában volt az atomfegyver, amikor Molotov külügyminiszter kijelentette, hogy a Szovjetunió számára nem titok az atombomba titka, — a Szovjetunió határozottan és következetesen foglalt állást az atombomba megtiltása mellett és amellett, hogy szigorú nemzetközi ellenőrzést létesítsenek a tilalom betartása érdekében.

A National Broadcasting Company képviselője:

Ön gyakorlati akciókról beszélt. Meg tudná vajjon mondani, hogy

a szovjet kormány miért helyezkedik arra az álláspontra, hogy nem veszi tekintetbe az ellenőrzésről szóló egyezmény-tervezetet, vagyis az ipari ellenőrzésről szóló tervezetet, vagy a nyugati hatalmak által javasolt bármilyen más ténykedést? Meg tudná mondani vajjon, mi történik ebben a tekintetben?

VISINSZKIJ: Ez, mellesleg mondva, teljesen hibás értelmezés a Szovjetunió álláspontjának. Csodálkozom, hogy Pearson, a National Broadcasting Company képviselője olyan tájékozatlannak látszik, hogy a mindenki által ismeretes dokumentumok ellenére, így magyarázza a Szovjetunió álláspontját.

Idéznék fogok példa gyanánt egy 1947 június 11-i dokumentumot és idézni fogok egy egész sor dokumentumot, amelyek bizonyítják, hogy a Szovjetunió helyes elvű ellenőrzést, amely felülvizsgálatot ír elő és a felülvizsgálatnak jogot ad az atomenergia-termelés helyzetének megvizsgálására abból a célból, hogy az atomfegyvert eltiltó határozatokat ne szegjék meg.

Hogy ne bizonyítékok nélkül beszéljek, idézem ennek az 1947 június 11-i okmányának néhány előírását. Ime, mit mond ez az okmány: „Hogy biztosíthassuk az atomenergia békés célokra való felhasználását, valamint az atomfegyvert és más tömegirtó fegyverek betiltásáról szóló nemzetközi egyezmény értelmében, az atomfegyvert eltiltó egyezmény megszegésének megelőzésére és az egyezményt betartó államok védelmére az egyezmény megszegés ellen, szigorú nemzetközi ellenőrzés létesítendő egyidejűleg az összes vállalatok felett, amelyek az atomnyersanyag ki-termelésével és az atomanyagok és atomenergia termelésével foglalkoznak.

Tovább arról van szó, hogy az atomenergiát termelő vállalatok ellenőrzését célzó intézkedések megvalósítására, különleges nemzetközi ellenőrző bizottság létesül. Ez a bizottság ellenőrző szervezettel fog rendelkezni. Hogy az ellenőrzés hatásos volta biztosíva legyen, az egyezmény alapját a következő elvek képezik:

1. A nemzetközi ellenőrző bizottság a következő módon ellenőrzi

(Folytatása a 8-ik oldalon)

A „December 30”-gyárban is

Öntudatosan kezdődtek meg az aláírások a Scânteia Ház alapra

A gyárakban és üzemekben egyre fokozódó ütemben folyik a Scânteia Ház aláírási akciója. Városunk ezer és ezer munkásának példájára a „December 30” gyár dolgozói is gyűlés keretében tárgyalták meg, hogyan nyújthatnak segítséget a Scânteia Ház minél rövidebb időn belül történő felépítéséhez.

A munkaidő befejezése után román, magyar és német nyelven ismertették a Scânteia Ház felépítésének elsőrendű fontosságát, valamint a Scânteia munkáját és harcát úgy az illegális, mint a legális idők alatt. Az a lelkesedés, amely általában jellemezte a gyűlések lefolyását, világosan mutatja azt, hogy a gyár dolgozói szívvel-lélekkel hoz-

zájárulnak a Scânteia Ház építéséhez.

Számos felszólalás hangzott el a dolgozók részéről. Felszólalt Restea Maria élmunkásnő is.

— Csekély erőmhez képest — mondotta — én is hozzájárulok a Scânteia Ház építéséhez. Szükségem van a Scânteia minél szélesebb körökben való terjesztésére, mert hasábjaim keresztül Fárunk szót hozzánk.

Ardelean Todor szövőmester kijelentette, hogy teljes erejéből támogatja az akciót, mert tudatában van annak, hogy a Scânteia a dolgozók érdekében harcol.

Nagy Ferenc rámutatott arra, hogy a bukaresti dolgozók példájára a „De-

cember 30” gyár dolgozóinak is kötelessége segítséget nyújtani a Scânteia Ház építéséhez.

Putz Magda munkásnő határozottan jelentette ki: Nem szabad, hogy mi, a „December 30” gyár munkásai lemaradjunk abban a hatalmas akcióban, amelyet a Román Munkáspárt kezdeményezett. Odaadással és fáradhatatlanul kell dolgozzunk, hogy a Scânteia Ház felépüljön, mert ezáltal a kulturális színvonalunkat emeljük.

Még számos felszólalás hangzott el a dolgozók részéről a gyűlések folyamán. Azonban minden egyes szó azt mutatja, hogy örömeteljes akaratjal öntudatosan járulnak a Scânteia Ház megépítéséhez a „December 30” gyár dolgozói.

MICHAEL SOLOCHOV regénye:

ÚJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

(Folytatás) 53

A gazdasszony abbahagyta az asztaltörést. Ifjabb Akim cigaret-tát sodort magának és leült a padra. Várta a történetet. Még az öreg Akim is, aki éppen torkát köszürülve keresztet vetett, felfigyelt. Nagulnov, akinek már régen fogatlan volt a titelme, azt gondolta magában: „Mikor tér ez már rá a vetőmagra! Ugy látszik, már vége az évesnek! Ezt a két Akimot nem lesz könnyű rábeszélni. Ezek a legrosszabbak az egész faluban. És fenyegetéssel sem lehet semmit elérni. Ifjabb Akim a vörös hadseregben szolgált és általában a mi emberünk. De mégsem fogja leszállítani, mert szereti a magántulajdont és fűsvény. Ha rajta állna, még havat sem adna télen senkinek. En ismerem!” Nájdenov rövid szünet után hozzákezdett:

— En a tacinszki kerületből való vagyok. Ott hűsvét körül a következő dolog játszódott le: éppen a misét tartották, az istenfő és igazhitű emberek együtt voltak. Ugy tele volt a templom, hogy mozdulni se lehetett! A pápa, meg a diakón olvasott és énekelt, ahogy illik. De kiűn a templom előtt játszottak a fiúk. Volt a faluban egy egy éves borjú, amely mindenkit fel akart öklelni, aki csak megérintette. Ez a borjú nyugodtan legelt a templomkerítés mögött. Egy fiú addig bosszantotta, míg úgy meg nem vadult, hogy üldözni kezdte a fiút. A fiú beszaladt a templomudvarra, a borjú utána. A fiú felszaladt a templomlépcsőn, a borjú követte. Az előcsarnok úgy tele volt, hogy a fiú nem tudott továbbjutni. A borjú úgy meglökte, hogy egy öregasszony lába közé esett. Az asszony megijed és ordítani kezd: „Segítség! Segítség, emberek!” A férje egy mankóval a fiú hátra üt és azt kiabálta: „Üssétek agyon, ő az ördög! Üssétek agyon!” Közben bögni kezd a borjú. „Be-e... be-e-e...” és neki-megy az öregembernek. Ez volt aztán a színház, mondom nektek! Az emberek, az oltár előtt, nem tudták, mi történik, csak a lármát hallották, nem imádkoztak tovább, hanem izgatottan kérdegették egymást: „Mi történt? Mi az?”

Ványuska tűzbe jött. Olyan szemléletlenül mutatta, miképpen sut-logtak egymás között a felizgult falusiak, hogy ifjabb Akim felkacagott:

— Nahát, ez a borjú, ez a borjú! Ványuska nevetve mutogatta le-hér fogait.

Erre az egyik fiú tréfából felkiáltott: „Biztosan veszett kutya szabadult be. En szaladok!” Mellette egy terhes asszony állott, aki annyira megijedt, hogy az egész falu tele volt a kiabálásával: „Szent Anyám! Szent Anyám! Meg fog bennünket harapni!” Micsoda to-lakodás volt! A hátulállók szoritot-ták az elülsőket, az emberek eles-tek, sötét lett, füstöt lehetett érez-ni. Egyszerre csak valaki elkialtja magát: „Tűz! Tűz!” Most kezdő-dött csak igazában! „Veszett ku-tya! Tűz! Végpusztulás!” Az em-berek valamennyien kifelé igyekez-tek és közben annyira tolokodtak, hogy senki sem jutott ki. A viasz-gyertyákkal teli dobozt felborítják,

a rézpénz a földre potyog. A tem-plomszolga kiabálni kezd: „Rab-lók! Gyilkosok!” Az asszonyok úgy rohannak az oltár felé, mint vala-mi juhnyáj. A diakón a füstölővel csapkod feléjük: „Menjetez innen! Hová? Hová? Nem tudjátok, hogy asszonyoknak nem szabad az oltár-hoz jönni?” A faluelőjáró, pocakos ember, hasán óralánc, laszigálja félre az embereket és kiadja: „En-gedjetez! Engedjetez engem! En vagyok a falu feje!” De senki se hallgat rá, itt a világ vége.

A hallgatók nevetése között fe-jezte be Ványuska:

— Volt a mi falunkban egy ló-tolvaj, Archip Csochov. Minden héten ellünt egy ló, de senki sem tudta rábizonyítani. Archip éppen a templomban volt, mert nyomta a sok büne. Mikor valaki elkialtotta magát: „Itt a világ vége! Elpusztu-lunk, testvérek!”, Archip az ablak-hoz ugrott, kitörte és ki akart ugrani. De az ablakon rács volt. Az emberek annyira tolokodtak a já-rathoz, hogy majd agyonnyomták egymást. Archip, mint valami örült, úgy rohant végig a templomon, egyszerre megállt és kétsébeesetten csapta össze a kezét: „Most benne vagyok a csávában! Most benne vagyok a csávában!”

A leányok, ifjabb Akim, meg a felesége majd halálra nevelték ma-gukat. Még idősebb Akim is hang-talan nevetésre húzta a száját, úgy hogy kilátszott a fogatlan inye. Csak a nagymama, aki igen keve-

set értett meg az előadásból, sirt valamilyen okból, törölgette vörös szemét és maga elé motyogta:

— Hát megfogták a szegényt! Isten szent anyja! Osztan mit csináltak vele?

— Kivel, nagymama?
— Hát avval az Isten emberével.
— Micsoda Isten emberével, nagymama?

— Hát akiről beszéltél, avval a zarándokkal.

— Micsoda zarándokkal?
— Nem tudom, hogy miféle za-rándok volt. Öreg napjaimra meg-süketültem.

A nagyanyóval való beszélgetés új nevetésre adott okot. Ifjabb Akim már vagy ötödször kérdezte, mi-közben a könnyeit törölgette:

— Mit is mondott az a csirke-fogó, az a lótolvaj? „Most benne vagyok a csávában! Most benne vagyok a csávában!” Na, tudod, jó egy történetet beszéltél el nekünk! — És naiv csodálkozással veregette meg Ványuska vállát. Közben Vá-nyuska, anélkül, hogy a többiek észrevették volna, komoly dolgokra tért át. Söhajtvá mondta:

— Ez persze mulatságos törté-net. De most olyan dolgok törté-nek, aminek a fele se tréfa. Ma ol-vastam az újságot. A szíve fáj az embernek.

— Mi történt? — kérdezte ifjabb Akim, aki új tréfás történetet várt.

— Mindjárt elbeszélem. Nem is hittem volna, hogy a kapitalista or-szágokban ilyen aljasul kínozzák és

bántalmazzák az embereket. Az új-ságban az állt, hogy Romániában két fiatal kommunista felvilágosi totta a parasztokat és azt mondta nekik, hogy el kell venniük a földet a földbirtokosoktól és saját maguk közt felosztani. Romániában na-gyon szegények a parasztok.

— Ez igaz! Magam is láttam, mikor tizenhétben az ezredemmel a fronton voltam — erősítette meg ifjabb Akim.

— Tehát mindkettő a kapitaliz-mus ellen és román szovjetkormány létesítéséért agitált. De a csendőrök elfogták őket. Az egyiket halálra-verték, a másikat megkínózták. Ki-szúrták a szemét, a haját szálan-ként tépték ki. Aztán izzó drótot szúrták a körmei alá...

— Az alkotottak! — Akim fele-sége összecsapta a kezét. — A kör-meit alá, azt mondd?

— Igen, a körmei alá. A drótot belenyomták a húsába, úgy kérdez-ték: „Mondd meg, ki van rajtad kívül az ifjúmunkás-sajtban?” „Ezt nem mondom meg nektek, ti vér-szopók!” felelte a fiú. Erre a csend-őrök kardjukkal levágták orrát, fülét. „Megmondod most?” „Nem, inkább meghalok! Eljen a kommu-nizmus!” Most a két kezénél fogva felakasztották és tüzet gyújtottak alatta...

— Az ördög vigye el őket. Ezek nem is emberek — szitkozódott ifjabb Akim.

— ...tehát a tűz fölött pirították. Véres könnyeket sirt, de senkit sem árult el az elvtársai közül. Egyre csak azt kiabálta: „Eljen a proletárforradalom, éljen a kommuniz-mus!”

— Kitűnő, hogy nem árulta el a társait! Ugy is kell! Halj meg be-csületesen, de ne áruld el a társaidat! Hiszen írva van, hogy testün-ket, lelkünket fel kell áldozni em-bertársunkért. — Idősb Akim ökle-vel az asztalra ütött, úgy sürgette az elbeszélőt.

— Na és aztán, mi történt?

— Tehát tovább kínozták, egyre újabb kínzásokat találtak ki, de ő hallgatott. Így mult el az egész éj-szaka. Ha elvesztette az eszmélet-t, a csendőrök egy veder vizet öntöttek rá és kezdtek előlről. Vé-gül be kellett látniok, hogy sem-mit sem tudnak elérni. Letartóztat-ták hát az anyját is és odahozták. — Nézd — mondták neki, — mit csináltunk a fiaddal. Mondd meg neki, hogy tegye meg, amit kérünk tőle, különben agyonverjük és holt-testét a kutyák elé dobjuk! — Az anyja szó nélkül esett össze. Mikor magához tért, odarohant a fiához, átölelte, vérző kezeit csókolgatta... — Ványuska elnémult, sápadt ar-cal ült ott és tágranyilt szemmel figyelte a hallgatóit: A leányok meg sem moccantak, a szemük könnyes volt. Akim felesége az orrát fújta és zokogva sutlogta:

— Hogy fájhatott a szíve... az anyjának... saját gyereke...

Ifjabb Akim előrántotta zsebéből a dohányzacskóját és hevesen ciga-rettát sodort magának. Csak Na-gulnov, aki még mindig a lánán ült, őrizte meg látszólag nyugal-mát, de időről-időre neki is gyanu-san rángatózott az arca és a szája.

(Folyt. köv.)

Rádióműsor:

HÉTFŐ, október 24

BUKAREST I. 13.10: Mandolin-együttes. — 13.30: Német közvetítés. — 14: Közvetítés az iskolás gyerme-kekhez. — 14.30: Hírek — 14.45: Nép-dalok — 18: Énekek — 18.30: Orosz nyelvlecke — 19: Magyar közvetítés. 19.30: Színházi est. — 21.50: Sportje-lentések. — 22: Hírek — 22.30: Ének — 23: Változatos könnyű zene.

BUKAREST II. 13: Orosz balettze-ne. — 13.30: Előadás a zene történe-téről hanglemezekkel. — 14.45: Hang-lemezek — 19.30: Zenekari muzsika. — 20: Mozart szonátáiból — 20.26: Könnyű zene — 22.15: Szovjet zene-művek.

BUDAPEST I. 13: Hírek — 13.15: Katonazene. — 14: Hanglemezek — 15.15: Szalonzene — 16: Új lemezek. — 16.30: Asszonyrovat — 17.30: Rá-diószeminárium — 18.10: Ének és zon-gorakiséret — 19.30: Hárfahangver-seny — 20: Hangjáték előadása — 20.30: Hanglemezek — 22: Táncczene. — 23.20: A szovjet népek dalai — 24 Magyar muzsika.

BUDAPEST II. 7.35: Mit főzzünk. — 8.20: Előadás — 9.30: Heti zenés kalendár:um — 10.20: Hanglemezek. 11.15: A MÁVAG zenekara — 12: Hanglemezek — 13.30: Elő antológia. — 16.40: Sibelius: Északai lovaglás. — 17.15: Szaxofonszólv zongorakiséret tel. — 18: Felfedezők és feltalálók — 18.20: Hanglemezek. 18.30: Vidám rádiójáték előadása — 20.15: Lakatos Vince és cigányzenekara — 22.30: „Szív küldi szívnek” — 23: Táncczene.

KEDD, október 25.

BUKAREST I. 6: Hírek — 6.15: Ze-ne és terna — 6.30: Hanglemezek — 7: Magyar közvetítés — 7.30: A Scán

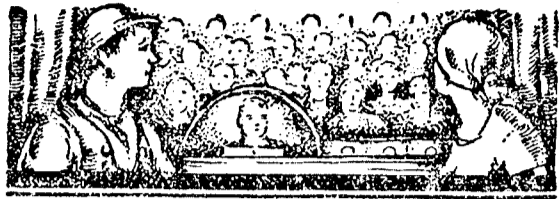
leia vezércikke — 13.10: Népzene — 13.30: Német közvetítés — 14: Tudu-mányos szemle — 14.30: Hírek — 14.45: Ének — 18: Orosz zenekari mű-vek — 18.30: Orosz nyelvlecke — 19: Magyar közvetítés. — 19.30: Köz-vetítés a vidéki kultúrházak-nak. — 20: Hírek. — 20.20: Rá-dióegyetem. — 20.30: Ionel Dinicu he-gedű — 20.45: Zenei enciklopédia — 21: Szovjet zene — 22: Hírek — 22.15 Sportjelentések — 22.30: Beethoven zongoraszonátáiból 23: Könnyű zene.

BUKAREST II. 13: Könnyű zene. — 13.30: Változatos muzsika — 14: Pro-gramzene — 14.20: Hanglemezek — 14.45: Munkásdalok — 20: Csajkov-szkij „Eugen Onegin” című operáját közvetítik — 22.34: Változatos köny-nyű zene.

BUDAPEST I. 7.30: Hanglemezek — 8: Hírek — 8.45: Magyar nóták — 13: Hírek — 13.15: Táncczene — 14: Népi énekek — 14.45: Magyar nó-ták — 15.15: A házi együttes — 16.30 Zongora, gitár és nagybőgő hangver-seny — 18.30: Hanglemezek — 19.30: Zongora és hegedű hangverseny. — 20: Hanglemezek — 22: Régi táncok és régi nóták — 22.35 Irodalmi elő-adás. — 23.20: Hanglemezek — 24: A magyar-szovjet társaság műsora.

BUDAPEST II. 7.35: A dolgozó nő otthon. — 8.20: A szovjet—Északi sarkon. — 8.30 Hanglemezek — 14.30 Hanglemezek — 16.40: Gyermekrádió. 17.10: Új lemezek — 17.30: Irodalmi műsor. — 18: Hanglemezek — 18.40: Bura Károly magyar nótákat muzsi-kál. — 19.10: Az élet és Tudomány műsora. — 20: Folyóiratszeme — 22.10: „Szív küldi szívnek.” — 23: Magyar népi muzsika.

Vizmentes ponyvát
sürgősen megvételre.
keresünk.
Címeiket a kladóba.

Művelődés

A „Szikra” állami gazdaság kultúr csoportjai lelkesen készülnek November 7 megünneplésére

A falvak dolgozóparasztsága tulajdonképpen csak most, a felszabadulás után jutott ahhoz, hogy kultúráját fejleszthesse és kultúréletet eljen. A múlt rendszerben a falusi dolgozót a végtelékig kiszákmányolták és a földesurak, a kulákok mindent elkövettek, hogy kiszákmányoltjaikat a legteljesebb sötétségben tartsák. Szándékosan, szinte begyökerezett rendszerrel távoltartották a dolgozóparasztságtól mindent, ami nevelésüket, kultúrájuk emelését, vagy felvilágosításukat szolgálta volna. A dolgozóparasztságnak

ez a kulturális elnyomtatása teljesen megszűnt és népi kormányzatunk a Párt irányításával minden lehetőséget megad arra, hogy a falvak munkásnépét kiemelje a múlt sötétségéből és fejleszthesse kultúráját.

Népköztársaságunkban ma már alig van község, ahol ne lenne kultúrotthon, kultúr csoport, könyvtár, olvasóköri. Vasárnaponként zsűfőlásig megtelnek a kultúrotthonok, mert a falusi dolgozók érdeklődéssel kísérik a kultúr csoportok tevékenységét. Mind többen és többen vesznek részt a falusi kultúr munkában, amely nagyszerű lendületet vett.

A dolgozóparasztság kulturális fejlődésének bizonyítékait tapasztalhatjuk a „Szikra” állami gazdaságban, amelynek kultúr csoportja élénk tevékenységet fejt ki.

A volt grófi kastély nagytermet rendezték be kultúrotthonnak, itt tanulnak, próbálnak a kultúr csoport tagjai és itt rendezik nagy érdeklődéssel kísért előadásait. A színpadon, illetve előadótermen kívül többszáz kötetes könyvtár, játékszoba vonza munka után a dolgozókat.

Estéknként és különösen vasárnap, vagy ünnepnapokon, élénk az élet a kultúrotthon falai között. Román, magyar műsoron tanulnak be és a gazdaság román, magyar dolgozói példátmutató testvéri egyetértéssel és együttműködéssel erősítik a dolgozóparasztság kulturális felemelését.

A kultúr csoport felelőse Borza János, aki a betanítás munkáját is végzi.

Az állami gazdaság kultúr csoportja — a nagy és fontos me-

zei munkák ellenére is — lelkesedéssel készül November 7 megünneplésére.

Este, a fáradtságos, jól végzett munka után a fiatalok a kultúrotthonban gyűlnek össze, ahol tanulnak, készülődnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára. Átérik ennek a napnak

jelentőségét, tudják, mit köszönhetnek nekik a hatalmas horderejű világtörténelmi fordulópontnak.

Ezt a szellemet találjuk az állami gazdaság napközi otthonában, ahol Zapota Ioana tanítónő, az otthon vezetője

kultúr csoportot alakított a kisgyermekkel.

A gyermekotthonnak tánc csoportja, énekkara van, azonkívül többen szavalnak. Zapota Ioana tanítónő most

November 7 tiszteletére gyermek-kultúr csoportjával versenyre hívta a felnőttek kultúr csoportját, akik elfogadták ezt a kihívást.

A versenyfelhívás után mindket kultúr csoport fokozottabb lelkesedéssel végzi tevékenységét, azzal a tudattal, hogy ezzel is előbbre viszik a dolgozóparasztság kulturális fejlődését.

Arad zenekronikája

Helyeslésre méltó feladatot vállalt a Városi Filharmonia azzal, hogy kéthetenként, amikor koncertjeit rendezi, külön hangversenyt ad a diákság részére, magyarázó előadással. A két utolsó hangverseny alkalmával megtelt a Kultúrpalota nézőtere diáksággal, amely valóban sokat tanulhat az előadásokból és az azt követő műsorból. Az első hangversenyen, — amikor *Boboc Nicolae*, a Városi Filharmonia igazgatója tartott szakszerű magyarázatot — kissé fegyelmetlenül viselkedett a diákság, a második ilyen nevelő célú hangversenyénél már fegyelmezett, sokkal több figyelemmel, érdeklődéssel kísérték az előadó szavait és a hangversenyt. Másodízben *Petroiu I.* ismertette a műsort hozzáértéssel. Bizonyos, hogy ezek a rendszeresített diákhangversenyek mind népszerűbbé válnak és nevelő hatást gyakorolnak majd. *A nevelő hangverse-*

nyek közönségét ki kell szélesíteni a gyárak, üzemek, szakiskolák tanulóival, hogy fogékony lelkekkel megismerjék és megszeressék a komoly zenét. Ez a fiatalság adja majd a komoly zenekedvelők nagy táborát, a hangversenyek hallgatóságát és a zenei utánpótlást. A Városi Filharmonianak elsőrangú feladataul kell kitűznie azt, hogy ezeken a hangversenyeken minél behatóbban foglalkozzon a fiatal hallgatósággal. Ezért az előadásoknak még alaposabbnak, könnyen érthetőeknek kell lenniük. Célszerűbb lenne, ha nem csak a hangverseny előtt ismertetnék a műsrot, hanem minden számnál, sőt esetleg tételenként külön-külön, hogy ezzel is érthetőbbé, szemléltetőbbé tegyék. Helyes lenne, ha a diákokat megszólaltatnák és kérdésekre szakszerű válaszokat adnának. Így nevelhetünk művelt, hozzáértő hallgatókat.

ne történetét a tizedik századtól, napjainkig. Az előadás anyagának feldolgozása igen értékes, hozzáértő és tanulságos volt. A hangverseny műsor része már csak bicegett az előadáshoz. Ennek oka az, hogy a műsor érdeme szerint válogatták össze a műsorszámokat, hanem aszerint, hogy a szerzők milyen számokkal rendelkeznek. *Löwi Éva, Hajós Györgyi, Bakó Lászlóné, Dinu Gherasim* sok szerzetel, tudásuk telje lathatásával énekeltek a francia szerzők — *Jan Paul Martini, Ciminiéau, Guy d'Hardelet, Gluck, Meyerbeer, Thomas, Gounod, Saint-Saens, D libes, Massenet, Faure* — műveit.

Meg kell jegyezzük, hogy a művész-szakszervezet teljesen rendszeresen rendez ismeretterjesztő hangversenyeket. Célszerűbb lenne, ha jelfektet utó alapján, történelmi sorrendben, szisztematikusan tartanák ezeket a nevelő hangversenyeket, amelyeknek keretében több szereplőt is lehetne mozgósítani. Sokat javítana a célszerűsége, ha elő meghatároznák a műsrot is és azt időjében kiadnák betanulásra az előadónak. Az ismeretterjesztő hangversenyekre mozgósítani kell a zenetanárokat, azoknak növendékeit és a szakszervezeti kultúr csoportok felelősit, énekkarok vezetőit, valamint ezeknek a csoportoknak tagjait.

A legutóbbi hangversenyen

értékes, szép műsrot kaptunk és a zenekar nagyrészen eléget tudott tenni feladatának. A zenekarnak rutinja mindinkább megmutatkozik és érezhetően könnyebb szerrel oldja meg a technikai és művészi feladatokat. Azonban még találkoznak hiányosságokkal, amelyeket a zenekar tagjainak odaadása, lelkesedése és az egyébként gondos teljesítménye pótol. *Boboc Nicolae* nem csak hozzáértéssel, hanem igazi zenei lélekkel, mindvégig helyes fel fogással, jól vezényelte a zenekart.

A műsorbán jól érvényesült *Dragoi Sabín* friss hangulatú (*Diversémental rustie*) szerzeménye, igen szép megszólaltatásban élvezhettük *Borodin* orosz zeneköltő „A közép-ázsiai szteppéken” című bensőséges dallamú művét. *Mozart* g-moll szimfóniáját jó felfogással, stíluso-

san játszotta a zenekar, kár, hogy a hiányosságok befolyásolták a teljes hatást.

A hangverseny szölistája *Kabdebó Marianne* volt, — akinek játéka kellemes meglepetést kellett. A fiatal zongoraművész tulajdonképpen első ízben ad számot teljes kvalitásáról. *Beethoven* G-Dur zongoravers nyét játszotta. Szépen, precízen, választékosan, főm izléssel és általában helyes elképzelésekkel tolmácsolta a nagy zeneköltő remk-művét. A második tétel lehellétfinom, szinte költői (ha nem is *Beethoveni* felfogás) hangja bensőséges lélekre vall. Voltak rész k, a melyek nagyobb lendületet, dinamikát kívántak, de általában a tiszta, józan játékon éreztük a kulturálisgot. Megérdemelt sikere volt.

Ezen a héten is hét érdekes zenei esemény

kelti fel a zenekedvelők figyelmét. Kedden este 6 órai kezdettel a Kultúrpalotában a Városi Filharmonia és a Népzenekar közös hangversenyt rendez szórakoztató-zene műsorrall. Szombat este a Városi Filharmonia tartja hangversenyét *Radu Mihail* kiváló bukaresti zongoraművész közreműködésével, *Branzeu Nicolae* vezényletével. A műsoron *Dargominszkij* orosz zeneköltő kozák tánca, *Castaldi* „Tarantella”, *Mozart* „Jupiter szimfónia” és *Chopin* e-moll zongoraverseny (Radu Mihail) szerepel. A hangversenyt másnap, vasárnap délelőtt fél 11 órakor a diákság részére megismétlik.

A francia dal- és opera-irodalomról

volt szó a művész-szakszervezet első idej ismeretterjesztő hangversenyén csütörtökön este a művészházban. Az előadásrészben, — amelyet

Adorján Márta román nyelvűn, Horovitz Éva Magyar nyelvűn mondott, — a társadalomszemlélet alapján vocaltatták végig a francia ze-

Olvassátok az UTM Központi Vezetősége kiadásában megjelenő „Știința și tehnica pentru tineret” című folyóiratot.

500 - 1000 kilógrammos
TIZEDES
mérleget
VESZÜNK
„APROZAR” ARAD

A. J. Visinszkij válaszai a sajtó képviselőinek kérdéseire

(Folyt. az 5-ik oldalról)

az atomenergiát gyártó vállalatokat: először megvizsgálja mindazoknak a vállalatoknak tevékenységét, amelyek atom- és atomenergia nyersanyagot vonnak ki, valamint ellenőrzi ezeknek az ügykezelését. Másodszor ez a szerv ellenőrzi a létező atomnyersanyag-, anyag- és félkészgártmány tartalékokat. Harmadszor ellenőrzi a megállapodás alkalmazását, ügyel arra, hogy a megállapodást szigorúan betartsák-e, előírja a vállalatoknak a bányászás technikai normáit, valamint a vállalatok technológiai ellenőrzésnek normáit.

Ez az okmány még további öt pontot tartalmaz az ellenőrzésre vonatkozólag, amelyek határozottan megcáfolják az Önök véleményét, amelyet a Szovjetunió álláspontjával kapcsolatban alkottak.

A Szovjetunió azonban nem érthet egyet az amerikai ellenőrzési tervvel, mert ez az úgynevezett nemzetközi ellenőrzés tervé nem jelent nemzetközi ellenőrzést, hanem egy amerikai supertrösztöt.

National Broadcasting Company képviselője: Vajjon erre utalt Ön akkor, amikor azt mondotta, hogy ha az Egyesült Államok javaslatait megvalósítják, ez a Szovjetunió szuverenitásának megsértését jelentené?

VISINSZKIJ: A szuverenitás megsértése akkor kezdődik, amikor valaki más dologba üti az orrát, mint amihez megszerezte a szuverén állam bekegyezését, azokat pedig, akiknek kedvük van ehhez, szemünk előtt láthatjuk.

A Telepress hírigyűnökség képviselője: Visinszkij úr, szeretném, ha más témára vinnénk át a vitát és kérem, mondjon néhány szót az egyeztető bizottsággal kapcsolatban. Tudna-e néhány szót mondani a balkáni kérdés egyeztető bizottságáról? Tudna-e néhány felvilágosítást adni a tárgyalások kudarcának megvilágítására?

VISINSZKIJ: Örömmel, noha nem vagyok a békéltető bizottság tagja. Tudtommal az úgynevezett Balkán kérdésre vonatkozó tárgyalások semmiféle pozitív eredményt nem járnak a néhány pontban fennálló nézeteltérések következtében. Egyik ilyen pont a görög-albán határral van kapcsolatban. A szovjet küldöttség azt javasolta, hogy a békéltető egyezménybe vegyék be: Albánia és Görögország kölcsönösen kielientik, hogy a jelenlegi görög-albán határ végleges. A szovjet küldöttségnek két csaknem azonos változatot javasoltak. Indítványozták, írják elő, hogy Albánia és Görögország kötelezik magukat, hogy nem folyamodnak erőszakhoz, vagy az erőszakkal való fenyegetéshez a területi nézeteltérések megoldásában. Mít jelent ez? Azt jelenti, hogy a határkérdés vitás kérdés, amelyeket meg kell vizsgálnunk. A szovjet küldöttség nézete szerint a görög-albán határ problémája nem vitás kérdés. Mint tudjuk, Albánia semmit sem akar Görögország részéről kapni, Görögország azonban igyekszik megszerezni Északkepruszt és ezt a görög kormány ismételtén kijelentette.

Ha a békéltető bizottság nem ért egyet ezzel, ahogyan mi tesszük fel a kérdést, ez azt jelenti, hogy

a békéltető bizottság nem óhajt állást foglalni a görög kormány területi igényeivel szemben. Mi nem értünk egyet a kérdés ilyen szerű feltevésével.

A New York Times újság képviselője: A Tass ügynökség múlt év áprilisi közleménye szerint Gromiko kijelentette, hogy két probléma van, amelyet még nem oldottak meg éspedig az amnesztia problémája és a nemzeti választások Görögországban. Ön azt mondja, hogy létezik egy görög-albán probléma. Vajjon ebből azt kell érteni, hogy a többi problémák tekintetében nincsenek nézeteltérések?

VISINSZKIJ: Azt mondtam a határokról, hogy ezek képviselik az egyik legfőbb nézeteltérési pontot. A többi problémák, amelyeket A. Gromiko New Yorkban felvett és amelyeket május 20-án tettek közzé, ugyanabban a helyzetben maradnak, mint előzőleg.

A békéltető bizottság nem fogadja el ezeket a javaslatokat sem. Ez természetesen alapvető nézeteltérést jelent. Nem tudom azonban, hogy a békéltető bizottság a maga részéről mit tekint zsákutcának.

A Telepress hírigyűnökség képviselője: Mi a szovjet kormányának az álláspontja azokra az alapvető feltételekre vonatkozólag, amelyek szükségesek ahhoz, hogy Görögországban a békét és a demokráciát megteremtsek?

VISINSZKIJ: Ezt kifejtettük javaslatunkban, melyet a Tass hírigyűnökség által 1949 május 20-án közölt.

A Transrádio Press hírigyűnökség képviselője: Vajjon hivatkozhatunk Önök a Biztonsági Tanáccsal kapcsolatos eredeti nyilatkozatára, a melyben bizonyos aggodalommal

beszél a nem állandó tagok földrajzi képviselőire vonatkozólag? Ha jogosnak véli ezt az állandó tagokkal kapcsolatban és amennyiben a Szovjetunió elismerte az új kínai kormányt, akkor a Szovjetunió miért nem kéri Kínára vonatkozólag is a földrajzi képviselőket azonnali helyesbítését a tanácsban? Vajjon miért nem veti fel a Szovjetunió ezt a kérdést is?

VISINSZKIJ: En viszont azt akarom megkérdezni, hogy miért beszél a Szovjetunió ezzel. Mindennek elérkezik a maga ideje.

France Presse hírigyűnökség képviselője: Vajjon ezt úgy kell értenünk, hogy a Szovjetunió álláspontja a görögországi amnesztia és a választások kérdésében végleges és visszavonhatatlan? Vagy pedig megvannak az eszközök annak, hogy egyetértésre jussanak ebben a kérdésben?

VISINSZKIJ: A szovjet álláspont szilárd és — miként a lapudósító úr kifejezte magát — végleges; ami pedig azt a lehetőséget illeti, hogy egyetértésre jussunk, tudni kell, milyen alapon jöhet létre meg egyezés.

Az Internacional News Service hírigyűnökség képviselője: Engem a derűlátás érdekel. Vajjon meg tudna-e nekem mondani, hogy a jelen pillanathban mire alapítható a világ optimizmusát? Ugy vélem, hogy a világnak bizonyos adag optimizmusra van szüksége.

VISINSZKIJ: Természetesen az optimizmus végtelen mezeje tárul elénk. Ha azonban itten az UNO-ról beszélünk, nem sokat kellene tenni, hogy ez az optimizmus létezők. Elegendő volna tiszteltben tartani néhány elemi szabályt: nem szabad akadályokat támasztani a

szomszédokkal szemben, tiszteltben kell tartani az Alapokmányt, tiszteltben kell tartani a hallgatóságos megállapodásokat, nem kell kuliszamögötti eselszövéseket folytatni, nem kell élesíteni a kést a felebarát ellen. Vajjon nem volna elegendő ez az optimizmushoz? Ezen az alapon — véleményem szerint — meg lehetne szilárdítani az ENSZ-t és fel lehetne építeni az észszerű együttműködést a különböző államok között.

Nem beszélek arról, hogy le kell mondanunk egy új háború propagandájáról és még inkább egy új háború előkészítéséről, a bombákkal és főleg atombombákkal való megfélemlítéséről. Igaz ugyan, hogy ügylátszik, mintha e tekintetben némi fordulat állott volna le.

A „Negro Alliance Press Service”, a néger sajtó hírigyűnökségének képviselője: Tavasszal és a közgyűlés mostani ülészakán Szomália ifjú-sági szervezetének vezetője kijelentette, ha Olaszországot nevezik ki Szomália gyámhatóságául, akkor a szomáli nép fellázad és az utolsó emberig ellentáll. Miután a Politikai Bizottság egyes tagjai amellett nyilatkoztak, hogy Olaszországot kell megbízni Szomália fölötti gyámossággal, Ön, vagy a szovjet delegáció úgy véli, hogy a szomáli helyzet a békét fenyegeti? Ha igen, akkor vajjon ez a kérdés nem tartozik-e a Biztonsági Tanács és nem a Politikai Bizottság elé?

VISINSZKIJ: A Szovjetuniónak a magatartása teljesen világos, jól meghatározott a nemzeti felszabadító mozgalmával kapcsolatos kérdésben, egyik vagy másik országban. A mai sajtóértekezletünk tisztelt résztvevőjének kérdése, hogy ez a kérdés a Biztonsági Tanács, vagy a Politikai Bizottság illetékessége alá tartozik, külön megvizsgálást igényel. Tudvalevő, hogy a népek leigázása a gyarmattartó államok által volt mindig az a szikra, amely a háború tüzet felgyújtja.

Az imperialisták meg akarják akadályozni a fegyverkezések korlátozását és az atomfegyver betiltását

Malik szovjet kiküldött beszéde a Biztonsági Tanácsban

NEW-YORK (Agerpres). — A Biztonsági Tanács ülésén megvitatották a szovjetküldöttség ama javaslatát, hogy az összes országok tájékoztassák a Biztonsági Tanácsot fegyverkezésükről, beleértve az úgynevezett klasszikus fegyvereket, vagyis az eddig ismert fegyvereket és az atomfegyvert is.

Az Egyesült Államok, valamint az imperialista blokk más államainak küldöttei szemlátomást azon igyekeztek, hogy megakadályozzák a fegyverkezések korlátozását és az atomfegyver betiltását. Az amerikai kiküldött — példának okáért — lelkesen támogatta a francia kiküldött javaslatát, amely szerint az államok legyenek kötelesek tájékoztatni a Biztonsági Tanácsot a fegyverkezésükről, de az atomfegyverről nem.

Malik szovjet kiküldött nagy beszédben leplezte le az amerikai kiküldött és az Egyesült Államoktól függő államok kiküldötteinek igazi célját. Az általános lefegyverkezést és az atomfegyver betiltásának kérdését nem lehet mesterségesen szétválasztani. Az Egyesült Államoknak — mutatta ki Malik — csak az a célja, hogy az ENSZ révén tájékoztadják minden más állam fegyverkezéséről, eltitkolva saját hadikészülődését. Ezt a

célt szolgálják az amerikai részről, illetve amerikai sugalmazásra előterjesztett javaslatok.

— A világ népei azonban — mondta Malik szovjet kiküldött — látják, mit céloznak ezek a mesterkedések, az atomfegyverre vonatkozó információk összeesküvészerű eihallgatása és a minden más fegyver adatait gyűjtő makkacs igyekezet.

Malik hangsúlyozta, hogy a Szovjetunióknak nincsen semmiféle yarázsformulája a fegyverkezések korlátozására, hanem konkrét javaslatokat terjeszt elő, amelyeket rövid idő leforgása alatt gyakorlatilag meg lehet valósítani. E javaslat szerint a Biztonsági Tanács öt állandó tagja egyharmadára kell, hogy csökkentse fegyverzetét és fegyveres erejét. Ha az Egyesült Államok vezetőköreit nem vakították volna el világuralmi törekvéseik és a fegyverkezési verseny, ezt a javaslatot minden különösebb nehézség nélkül meg lehetett volna valósítani.

A francia „ellenjavaslatokat” elemezve a Szovjetunió képviselője kifejtette: ez a két okmány félre akarja vezetni a világ közvéleményét, amikor ki akarja mutatni, hogy

klasszikus fegyverekről felvilágosítások kell-nek, míg az atomfegyverről ilyen felvilágosításokra nincs szükség.

Manuilski, az ukrán küldöttség képviselője beszélt ezután s szívtén leleplezte azokat a rágalmakat, mintha a Szovjetunió ki akarná vonni magát az atomenergia ellenőrzése és az atomfegyver betiltása alól.

Manuilski kijelentette, hogy Szovjet Ukrajna küldöttsége reméli, hogy a valóságos erőviszonyok, a népek közötti együttműködés kérdése taglalásának egészséges szelleme és elősorban a népek szilárd békeakarata kényszeríteni fogja az Egyesült Államok és Anglia kormányát, hogy lemondjanak a felszerelés, az atomfegyver megtiltása és az atomerő-termelés ellenőrzése kérdéseiben elfoglalt helytelen álláspontjukról.

A szavazás során senki sem merészt a szovjet javaslat ellen szavazni, a Kuomintang-bábkormány képviselőjének kivételével. Azonban hat kiküldött, köztük az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kiküldöttei tartózkodtak a szavazástól és ez a szovjet javaslat elvetését eredményezte.